

Boverket

Eskilstuna kommuns yttrande över Boverkets förslag till föreskrifter och allmänna råd om säkerhet i händelse av brand i byggnader

Eskilstuna kommun ställer sig positiva till Boverkets förslag till föreskrifter och allmänna råd om säkerhet i händelse av brand. Kommunen är positiv till den tydliga strukturen och att de allmänna råden minskas, vilket bidrar till en förenkling av föreskriften och ökar förutsättningar för innovation. Kostnadseffektiva lösningar och nytänkande främjas som på längre sikt kan bidra till att förbättra produktiviteten och pressa byggkostnaderna. De generella formuleringarna i författningsförslaget skapar ett stort utrymme för innovation och objektsspecifika lösningar vilket ger en stor flexibilitet i byggandet.

Den stora flexibiliteten ställer dock stora krav vid bedömningen av brandskyddets utformning vilket kräver att föreskrifterna förtydligas eller exemplifieras mer, främst med avseende på gränsdragningar mellan olika utfall i bedömningen. De områden där behovet är tydligast handlar om följande tre områden:

1. Otydlighet när det är uppenbart obehövt med en projektering,
2. hur största antalet personer verksamheten ska ta höjd för i sitt brandskydd bestäms, samt
3. hur gränsdragningen sker mellan verksamhetsklass 3A, den nya verksamhetsklassen 3C och 5B.

Framför allt gränsdragningen mellan verksamhetsklasserna behöver förtydligas och förfinas, gärna med hänvisning till de lagrum som avses med de något svepande beskrivningarna av de olika boendetyperna. Den gränsdragningen mellan den nya verksamhetsklassen vk3C behöver nyanseras mer mot både Vk3A och Vk5B.

För Vk3A gäller:

”Utrymmen som ska hänföras till verksamhetsklass 3A är bostäder där personer kan förväntas ha god lokalkännedom och i stor utsträckning kan förväntas utrymma på egen hand.”

”Vanligt boende i form av 55+ bostäder eller liknande som inte är särskilt avsett för personer med särskilda behov kan fortfarande utformas i verksamhetsklass 3A.”

För Vk3C gäller:

”Utrymmen som ska hänföras till verksamhetsklass 3C är bostäder som är avsedda för personer kan förväntas ha god lokalkännedom men som kan ha svårigheter att utrymma på egen hand. Till verksamhetsklass 3C hör till exempel behovsprövade trygghetsboenden, eller liknande boenden avsedda för personer som behöver vård eller stöd delar av dygnet.”

”I BBR omfattas även trygghetsboenden av verksamhetsklass 3A. Dessa verksamheter har i författningsförslaget fått en egen verksamhetsklass, verksamhetsklass 3C, se 2 kap. 16 §.”

”Verksamhetsklassen motsvarar till viss del boenden som idag omfattas av verksamhetsklass 5B och till viss del boenden i verksamhetsklass 3A. Kraven som ska tillämpas för verksamhetsklassen utgör en lägre skyddsnivå än vad verksamhetsklass 5B kräver, vilket innebär att det är möjligt att utforma byggnaden mer likt ett ordinärt boende än vad verksamhetsklass 5B medger.”

För Vk5B gäller:

”Utrymmen som ska hänföras till verksamhetsklass 5B är behovsprövade särskilda boenden där personerna inte kan förväntas utrymma själva. Behovsprövning kan ske mot lagstiftning såsom socialtjänstlagen (2001:453) eller lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade. Verksamhetsklass 5B omfattas även av öppna avdelningar med behovsprövning enligt lagen om vård av missbrukare i vissa fall (1988:870), lagen om vård av unga (1990:52), eller lagen om verkställighet av sluten ungdomsvård (1998:603). Att personerna inte kan förväntas utrymma själva kan vara en följd av exempelvis fysisk eller psykisk sjukdom, funktionsnedsättning, utvecklingsstörning eller demens.”

”För att verksamhetsklassen ska komma i fråga ska både kriteriet om att det är ett behovsprövat boende och att personerna som vistas där inte kan utrymma själva uppfyllas. Andra bostäder utformade för personer som kan ha vissa svårigheter att utrymma själva, men som inte är behovsprövade kan i stället hänföras till verksamhetsklass 3C.”

Gränsdragningen för Vk3C behöver förtydligas. Å ena sidan: En person som får en plats på ett behovsprövat trygghetsboende och som har svårt att utrymma själv uppfyller kriterierna för Vk5B: ”behovsprövade särskilda boenden där personerna inte kan förväntas utrymma själva”, då boendet per definition är behovsprövat. För ej behovsprövade trygghetsboenden återstår frågan vad som skiljer dessa mot ett 55+-boende ur brandperspektiv? Båda är ordinära boenden som riktar sig mot äldre.

Omvänt gäller att en person som bor i ett ordinärt boende, till exempel 55+, får bistånd för vård och stöd i hemmet i hög omfattning också har svårt att utrymma själv. Eftersom många flyttar till dessa boenden när de inte längre orkar driva ett småhus finns skäl att förvänta sig att det är flera i den omedelbara närheten som får bistånd inklusive vård och stöd i hemmet.

En tredje frågeställning som bör lyftas är att stöd enligt LSS (1993:387) inte är i formen av en särskild boendeform, olikt stöd enligt SOL 5 kap, utan en bostad med *särskild service* och bör vara just en sådan typ av bostad som åsyftas i förslaget till föreskrifter när man beskriver Vk3C med orden ” vilket innebär att det är möjligt att utforma byggnaden mer likt ett ordinärt boende än vad verksamhetsklass 5B medger”.

Vk3C har möjlighet att hitta en viktig roll, men så som det är beskrivet nu finns det så mycket överlapp mellan Vk3A, Vk3C och Vk5B att det är svårt att se vilken roll Vk3C skulle kunna spela.

ESKILSTUNA KOMMUN